

Arrest

**nr. 54 530 van 18 januari 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 3 mei 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 mei 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 augustus 2010.

1.3. Op 22 september 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 3 april 1981 in Qamishli stad. U verklaart een orthodoxe christen te zijn maar beweert dat de zus van uw grootvader gekidnap is geweest door Koerden en dan is gehuwd. Vandaar had u Koerdische verwanten. De kleinzoon van deze zus van uw grootvader, K.(...) A.(...), werkt net als u op het busstation. Alle dagen werkt u, zeven dagen op de zeven, maar op 21 maart 2010 neemt u verlof om, op uitnodiging van K.(...), de allereerste keer te gaan deelnemen aan het Koerdische feest bij uitstek, Newroz. U kende enkel K.(...) en hij is de enige Koerd die u frequenteerde omwille van deze familieband. K.(...) had vrienden meegebracht. Koerdische vlaggen waren verboden, tenzij opgehangen aan de tenten en aan de ingang met telkens een Syrische vlag ernaast. K.(...)'s vriend Shekhmoes had gedronken en had een Koerdische vlag bij zich. Hij vertrok daarmee om ermee te dansen terwijl jullie bij de tenten bleven. Er waren ongeveer 4000 à 5000 aanwezigen maar de ordediensten die massaal aanwezig waren merkten dat hij van plan was de Syrische vlag van een paal te laten zakken om ze te vervangen door zijn Koerdische vlag. De ordediensten omsingelden de omgeving, arresteerden hem en vermits jullie samen waren, werden jullie ook gearresteerd: met name K.(...), D.(...), Z.(...) en uzelve. Jullie worden afgevoerd naar het bureau van de militaire veiligheidsdienst van Qamishli. Eens daar werden jullie gescheiden. De autoriteiten waren pas zeker dat u geen Koerd was toen de bisschop dat kwam bevestigen. U werd ervan beschuldigd te behoren tot de Daronoi partij, wier leden collaboreren met de Koerden en met hen gaan vechten. U werd niet alleen geslagen maar ook vernederd en verkracht. De bisschop is op vraag van uw vader komen bevestigen dat u niet bij die Daronoi partij hoort en daarop bent u vrijgelaten op 25 maart 2010. Er werd van u wel nog verwacht dat u rapporten zou indienen over de Koerden, over hun activiteiten, wie bij partijen zit, wie wie frequenteert enzovoort. Ongeveer zes dagen na uw vrijlating werd jullie huis doorzocht door de militaire veiligheidsdienst. Ze waren op zoek naar documenten die zouden bewijzen dat u relaties had met Koerden. U werd opnieuw meegenomen en ondervraagd, vernederd en verkracht. U werd vrijgelaten dezelfde dag met de waarschuwing dat u beschuldigd zou worden van collaboratie met de Koerden en dan niet meer zou vrijkomen. Uw vader heeft vervolgens contact opgenomen met jullie Koerdische verwanten omdat u sinds hun uitnodiging niet anders dan problemen had gekend. Vervolgens stuurde hij u naar uw tante waar de Koerden u zijn komen ophalen. Zij hebben u meegenomen naar de stad Amoeda (Syrië) en brachten u de grens over naar Amoeda aan de Turkse kant. U verbleef nog enige tijd in Turkije en werd dan in een vrachtwagen gezet waarin u tot hier reed. U verklaarde zich vluchteling in België op 3 mei 2010.

B. Motivering

Na uw gehoor op 24 augustus 2010 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om de volgende redenen.

U legde vooreerst geen enkel document of ander bewijsstuk neer dat uw relaas ondersteunt. De door u neergelegde identiteitskaart en rijbewijs ondersteunen weliswaar uw herkomst, die door het CGVS niet ter discussie wordt gesteld, maar niet de aangehaalde feiten. Verder kan de door u voorgehouden reisroute niet overtuigen. U stelt naar de stad Amoeda gebracht te zijn aan de Syrische kant en daar de grens overgebracht te zijn naar Amoeda aan de Turkse kant. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, is "Amuda" duidelijk een plaats in Syrië, maar heeft dit geen tegenhanger met dezelfde naam aan de Turkse kant van de grens. Sterker nog, u verblijft nog enige tijd in Turkije maar kent nergens een plaatsnaam van. U roept in dat u van de ene plaats naar de andere overgebracht werd en dat in een gesloten 'camionette'. Verder weet u ook absoluut niet langs welke landen u gepasseerd bent van Turkije naar hier want u zat verborgen in een vrachtwagen (Gehoorverslag CGVS, 24 augustus 2010, p. 11). U kan ook geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. U maakt op die manier op vrijwillige wijze iedere controle van uw reisweg onmogelijk. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. U maakt aldus noch middels documenten noch middels coherente en verifieerbare verklaringen uw reisweg aannemelijk. .

*Het volstaat ook niet een vrees in te roepen, u dient deze ook aannemelijk te maken. Wetende dat Newroz door de autoriteiten in feite verboden is en er nog drie doden vielen precies in Qameshli, uw woonplaats, in 2008, is het volslagen ongeloofwaardig dat u als Aramees aan een exclusief Koerdisch feest nog maar zou willen deelnemen. Wanneer u gevraagd wordt naar uw beweegredenen voor uw deelname terwijl u beseft dat de Koerden erg gecontroleerd werden bij hun festiviteiten en u zelf aangaf dat dit is "sinds de evenementen in het stadion", stelt u dat het voor u een **gewoon feest was en dat u niet wist dat er problemen gingen zijn**. Wanneer u erop gevraagd wordt of u er dan niet van op de hoogte bent dat de autoriteiten Newroz sinds jaren boycotten, stelt u dat ze de andere jaren het*

feest wel verboden hadden maar dit jaar niet (Gehoorverslag CGVS, 24 augustus 2010, p. 15). De opstand in 2004 ontstond in Qamishli en was daar ook het heftigst. De doden die in 2008 vielen, vielen in Qamishli. Dat u dan ook voorhoudt dat het voor u "een gewoon feest was waarvan u niet wist dat er problemen gingen zijn" is ronduit ongeloofwaardig in de Syrische context. Overigens slaagt u er niet in het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen dat u daadwerkelijk aan dat 'gevoelige' Koerdische feest zou deelgenomen hebben: uw beschrijving laat dat niet toe. U beweert dat de enigen met een Koerdische vlag zich binnen in de tenten bevonden, dat er Koerdische vlaggen opgehangen waren aan de tenten en aan de ingang met telkens een Syrische vlag ernaast ter afwisseling. U heeft niemand gezien die zoals Shekhmoes een Koerdische vlag bij zich had. Op de vraag of er dus geen anderen waren met een vlag in de handen, stelt u dat mensen bang waren van vlaggen. U vervolgt dat u niet weet hoe u het moet uitleggen, maar dat mensen het jaar tevoren vlaggen mee hadden en de autoriteiten verboden hadden Newroz te vieren, dit jaar mocht het, doch vlaggen mochten alleen tegen de tent maar niet elders. Op de vraag of er geen vlaggen waren van Öcalan, vraagt u wie dat is. Bij herhaling van de vraag stelt u dat dit verboden is, dat het verboden is van personen. Op de vraag of er PYD vlaggen waren, zegt u dat de grote Koerdische chefs gevraagd hadden niets uit te steken want ze wilden problemen vermijden vermits de ordediensten aanwezig waren (Gehoorverslag CGVS, 24 augustus 2010, p. 16-17). Uit de beelden over het Newrozgebeuren in uw stad dit jaar, blijkt dat er tientallen vlaggen waren waaronder Koerdische vlaggen en vaandels met beeltenissen van Öcalan en nog verschillende andere. De vlaggen verrijzen tussen een menigte van duizenden aanwezigen en duidelijk in de open lucht. Een kopie van de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier.

Verder is uw bewering dat de autoriteiten u ervan zouden beschuldigen tot de "Doronoï" te behoren niet geloofwaardig (Gehoorverslag CGVS, 24 augustus 2010, p. 18). De benaming op zich alleen al is niet meer gebruikelijk en deze groep opereert tegenwoordig onder de naam "Hizb Hurriya Bayt Nahrayn". Uit informatie die ons daarover bekend is en die toegevoegd werd aan het administratief dossier, kan geconstateerd worden dat de leden van deze groep op dit ogenblik in geen geval samenwerken met Koerdische opposanten maar integendeel veeleer op de hand van het regime zijn. Er kan dus geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat het regime u ervan beschuldigt te behoren tot die groep die collaboreert met de Koerden en ermee vecht. Stippen we nog aan dat er betreffende Newroz 2010 talloze artikels gepubliceerd zijn: in ar-Raqqa zijn er ongeregelheden gesignaleerd waarbij met scherp geschoten werd door de ordediensten, er vielen daar één dode en verschillende gewonden. Ook werden daar arrestaties verricht. In Aleppo werden ook een aantal Koerden opgepakt. Er is evenwel geen spoor teruggevonden van enig incident of arrestatie dit jaar in Qamishli tijdens Newroz.

Gelet op het gebrek aan bewijsstukken aangaande uw vluchtrelaas en reisroute, gelet op de niet plausibele verklaringen aangaande uw reisroute en uw onaannemelijke verklaringen in verband met uw ingeroepen vrees, dient er geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de administratieve motiveringsplicht zoals voorzien in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht, tracht verzoeker de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, met name wat betreft zijn gebrek aan documenten, zijn reisroute, zijn deelname aan het Koerdische feest 'Newroz' en de beschuldiging te behoren tot de Doronoï-partij.

Ter terechtzitting wordt een artikel van Wikipedia en een google-map neergelegd.

2.2. Tegelijk de schending van de formele én materiële motiveringsplicht aanvoeren is niet mogelijk vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering geschonden is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de beslissing kent, kan het middel, voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig worden ingeroepen.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij geen enkel document of ander bewijsstuk neerlegt dat zijn relaas ondersteunt, (ii) de door hem voorgehouden reisroute niet kan overtuigen, (iii) het ongeloofwaardig is dat hij als Aramees aan een exclusief Koerdisch feest nog maar zou willen deelnemen, (iv) hij er niet in slaagt te overtuigen dat hij daadwerkelijk aan dat gevoelige Koerdische feest zou deelgenomen hebben gezien zijn beschrijving van het feest, (v) zijn bewering dat de autoriteiten hem ervan zouden beschuldigen tot de 'Doroni' te behoren niet geloofwaardig is, en (vi) het opmerkelijk is dat er, ondanks talloze gepubliceerde artikels, geen spoor teruggevonden werd van enig incident of arrestatie dit jaar in Qamishli tijdens Newroz.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn asielaanvraag gerechtvaardigd is. In de mate van het mogelijke moeten stavingstukken worden aangebracht. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.5. Waar verzoeker opmerkt dat hij zijn identiteitskaart en zijn rijbewijs heeft neergelegd die duidelijk aantonen dat hij afkomstig is uit Syrië en meer bepaald van Qamishli, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing expliciet wordt aangegeven dat deze documenten inderdaad zijn herkomst staven, doch dat deze de aangehaalde feiten niet ondersteunen. De Raad wijst er hierbij op dat een asielzoeker inderdaad niet noodzakelijk documenten dient neer te leggen ter staving van zijn asielrelaas, maar dat bij gebrek aan bewijzen wel mag verwacht worden dat hij coherente, overtuigende en aannemelijke verklaringen aflegt, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit hetgeen volgt. Verzoeker gaat er overigens aan voorbij dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS nr. 43.027, 19 mei 1993) en het niet zijn taak is de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS nr. 136.692, 26 oktober 2004).

2.5.1. Verzoeker maakt vooreerst zijn reisweg niet aannemelijk. Zo is hij volgens zijn verklaringen door Koerden van de stad Amoeda aan de Syrische kant naar Amoeda aan de Turkse kant gebracht terwijl volgens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie "Amuda" een plaats in Syrië is, en geen tegenhanger met dezelfde naam aan de Turkse kant van de grens bestaat. Verzoekers verweer dat Amoeda wel degelijk een grensstad is, dit vroeger, enkele tientallen jaren geleden, een stad was die volledig op het grondgebied van Syrië lag, na verschillende conflicten en schermutselingen met Turkije overeengekomen werd dat de grens tussen de twee staten zou lopen over het grondgebied van Amoeda, in Syrië nog steeds "Amoeda Syrië" en "Amoeda Turkije" wordt gezegd maar dat het grondgebied van "Amoeda Turkije" een andere Turkse naam, een voor verzoeker onbekende naam, heeft gekregen, betreft slechts blote beweringen en is derhalve onvoldoende om de objectieve informatie waarop de commissaris-generaal steunt te weerleggen of te ondergraven. Indien verzoeker kritiek heeft op de objectieve informatie waarop de commissaris-generaal steunt zal hij minstens een begin van bewijs moeten aanbrengen betreffende de onjuistheid van deze informatie. In de mate verzoeker alsnog zijn betoog wil ondersteunen met ter terechtzitting ingediende informatie, met name een Duitstalig Wikipedia artikel en een google map, stelt de Raad vast dat in het artikel enkel wordt vermeld dat "Amude" een stad is in de Syrische provincie Al-Hasaka aan de grens met Turkije en dat ook aan de hand van de map verzoekers stelling, met name dat er een "Amoeda Syrië" en "Amoeda Turkije" bestaat, niet wordt ondersteund. De overige motieven omtrent zijn reisweg, met name dat hij enige tijd in Turkije verbleef maar nergens een plaatsnaam kende, hij geen enkel reisbescheiden voorlegde en hij niet kon aantonen wanneer hij zijn land verlaten heeft en wanneer hij België binnenkwam, worden door verzoeker nergens weerlegd en blijven derhalve gehandhaafd.

2.5.2. Verzoeker gaat er voorts aan voorbij dat Newroz, de viering van het Koerdisch Nieuwjaar, een exclusief Koerdisch feest is gelinkt aan de geschiedenis van de Koerdische natie (adm. doss., stuk 13, Human Rights Watch "*Group Denial*", p. 3). Dat het "*absoluut geen verboden feest (is) voor andere personen dan Koerden en iedereen op dit feest welkom is*" toont aan dat verzoeker geen notie heeft over dit feest en zijn bewering houdt dan ook, zoals terecht opgemerkt in de nota van verwerende partij, geen steek. Hetzelfde geldt overigens voor zijn bewering dat er ook Aramese vlaggen zouden zijn geweest. Dat Newroz niet zou verboden zijn, en dat eender welke vlag aan de tent toegelaten was is eveneens een bewering die niet overeenstemt met de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier (adm. doss., stuk 13, Human Rights Watch "*Group Denial*", p. 1-3: "(...) *the office of National Security (...) issued a decision in April 2008 (...) and forbidding the raising of Kuridsh flags (...)*" ; "*The*

Syrian authorities have repressed celebrations of the Kurdish new year, over the past three years (...)"; eigen vertaling: *de nationale veiligheid heeft in april 2008 een beslissing uitgevaardigd waarbij het verboden is om Koerdische vlaggen te heisen (...)* ; *de Syrische autoriteiten hebben de laatste drie jaar vieringen van het Koerdisch Nieuwjaar onderdrukt (...)*). De verklaring van verzoeker wordt niet geloofd omdat zijn beweringen niet in het minst stroken met de realiteit en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Waar verzoeker nog voorhoudt dat de informatie enkel betrekking heeft op feiten van 2008 wijst de Raad erop dat deze bewering feitelijke grondslag mist vermits in het administratief dossier in het antwoorddocument SYR2010-034w p. 3-5 uitgebreid wordt bericht over Newroz 2010.

Verder is het ook niet aanvaardbaar dat verzoeker thans zijn verklaringen omtrent de op de viering aanwezige vlaggen bijstelt, met name dat het best mogelijk is dat er een vlag met de beeltenis van Oçalan aanwezig was maar dat hij deze niet heeft gezien. Op de vraag of er vlaggen van Oçalan aanwezig waren, antwoordde verzoeker immers "*Wie?*" en vervolgens nadat de vraag opnieuw gesteld werd: "*Nee, dat is verboden? Alleen die vlag. Van personen was verboden.*" (CGVS, gehoor p. 17). Gelet op de aanwezige informatie waaruit blijkt dat er op de viering in Qamishli naast tientallen vlaggen ook vaandels met een beeltenis van Oçalan aanwezig waren (antwoorddocument SYR2010-034w p. 3) maakt verzoeker het niet aannemelijk dat hij ooit heeft deelgenomen aan een viering van Newroz in Syrië.

De Raad leest nog in de bestreden beslissing dat verzoekers bewering ervan beschuldigd te worden te behoren tot een groepering die collaboreert met de Koerden en ermee vecht, met name de "Doronoï", niet geloofwaardig is aangezien deze benaming niet meer gebruikelijk is, deze groep tegenwoordig opereert onder de naam 'Hizb Hurriya Bayt Nahrayn', en leden van deze groep op dit ogenblik in geen geval samenwerken met Koerdische opposanten maar integendeel veeleer op de hand van het regime zijn (antwoorddocument SYR2010-034w van 25 augustus 2010, p.1-2). Dat verzoeker hierover slechts kan antwoorden dat hij geen enkele band heeft met de Doronoï-partij maar dat hij de partij onder deze benaming wel kent, en dat hij de nieuwe benaming van de partij niet kent, doet geen afbreuk aan bovenstaande objectieve vaststellingen.

2.6. Vermits aan verzoekers opgediste relaas geen enkel geloof kan worden gehecht kan in zijn hoofde geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen.

2.7. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielaanvraag, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek naar de toekenning van de vluchtelingenstatus werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het aangevoerde middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS